

IN MEMORIAM

dr med. Halina Pawlik

Dr Halina Pawlik należała do zasłużonego kręgu współtwórców gdańskiej szkoły dermatologicznej. Śmierć jest zawsze sprawą bolesną, ale jest szokiem i tragedią, gdy umiera ktoś tak aktywny i zaangażowany do ostatniej prawie chwili. Jeszcze nie tak dawno wspólnie obchodziliśmy uroczyste 70-lecie dorobku naukowego i dydaktycznego Katedry i Kliniki Dermatologicznej GUMed, który był także Jej znaczącym udziałem – snując plany i formy dalszego rozwoju. Los jednak chciał inaczej. Haliny Pawlik nie ma już wśród nas.

Wielka rodzina dermatologów Oddziału Morskiego Polskiego Towarzystwa Dermatologicznego poniosła wielką stratę. Z wielkim bólem przyjęliśmy wiadomość, że 16 kwietnia br. odeszła dr med. Halina Pawlik, którą 23 kwietnia 2016 r. na Srebrzysku, przy udziale tłumnie zebranych osób, pożegnaliśmy na zawsze. Jest bowiem swoistym znakiem czasu, że siedemdziesięciolecie istnienia Kliniki Dermatologicznej GUMed łączy się z odchodzeniem ludzi, którzy położyli naukowe, dydaktyczne i organizacyjne podstawy jej dorobku.

Jej życiorys kształtował się w sposób szczególny, na pograniczu czasów odzwierciedlających dramatyczny i zarazem chlubny los całych pokoleń uwikłanych w tragizm i złożoność polskich dziejów. Urodziła się 3 grudnia 1933 r. w Gdyni. Po uzyskaniu świadectwa dojrzałości w 1951 r. w Szkole Sióstr Urszulanek rozpoczęła studia na Wydziale Lekarskim Śląskiej Akademii Medycznej, a następnie od 1954 r. na Wydziale Lekarskim Akademii Lekarskiej w Gdańsku, uzyskując dyplom lekarza w 1957 r. Bezpośrednio po studiach podjęła pracę w placówkach higieny szkolnej w Gdańsku, a następnie od stycznia 1960 r. w Katedrze i Klinice Dermatologii i Wenerologii AMG, kierowanej wówczas przez prof. Miedzińskiego. Z Kliniką związała się aż do przejścia na emeryturę w 1999 r., uzyskując kolejne stopnie specjalizacji, stanowiska (asystent, starszy asystent, adiunkt, starszy wykładowca) i stopień doktora nauk medycznych (1970 r.). Należała do tych pracowników naukowo-dydaktycznych, którzy posiadali rzadko spotykaną zdolność łączenia cech dobrego lekarza klinicyisty z twórczą działalnością naukową, dydaktyczną i organizacyjną. Zasadzie tej koleżanka Pawlik pozostała wierna przez cały okres aktywnego i twórczego życia. Owocem tak pojmowanej działalności są także dziś aktualne i oryginalne prace, często zespołowe, związane m.in. z nowymi kierunkami leczenia w dermatologii, alergią kontaktową i kazuistyką, które niewątpliwie stanowią trwałą wkład w rozwój dermatologii i wenerologii.

Ukoronowaniem Jej bardzo wczesnej działalności naukowo-dydaktycznej może być rozprawa doktorska (1970 r.) pt. *Ziarniniak grzybiasty w świetle zmian klinicznych i histopatologicznych*. Wyniki związane z pracą doktorską stały się záłączkiem dalszych badań już następnego pokolenia młodych

dermatologów, co zaowocowało cenną monografią *Pierwotne chłoniaki skóry* pod redakcją dr hab. med. Małgorzaty Sokołowskiej-Wojdyto i prof. dr hab. Jadwigi Roszkiewicz.

Na wyróżnienie zasługują Jej szczególne uzdolnienia i predyspozycje dotyczące rozległej działalności dydaktyczno-wychowawczej. Prowadzone przez Nią w sposób niezwykle interesujący ćwiczenia i seminaria przyciągały urokiem żywego, prostego, łatwo przyswajalnego słowa, cieszyły się ogromnym powodzeniem u słuchaczy, zwłaszcza studentów i lekarzy przygotowujących się do egzaminów specjalizacyjnych. Wyrażało się to nie tylko wdzięcznością, lecz i szcunkiem z ich strony.

Wszystkie kwalifikacje zawodowe dr Pawlik pogłębiała nieustannym, systematycznym doskonaleniem swojej wiedzy medycznej, co jest nieodzownym warunkiem w nowoczesnej medycynie. Jej rozległa wiedza, bogate doświadczenie kliniczne, predyspozycje dydaktyczne i organizacyjne sprawiły, iż przez wiele lat pełniła funkcję wiceprezesa Oddziału Morskiego Polskiego Towarzystwa Dermatologicznego. Czynnice uczestniczyła w wielu zjazdach i sympozjach naukowych krajowych i zagranicznych, prezentując własny, oryginalny wkład w dorobek gdańskiej szkoły dermatologicznej.

Oprócz działalności akademickiej, przez wiele lat dr Pawlik służyła wiedzą i doświadczeniem placówkom zewnętrznym. Była m.in. konsultantem ds. dermatologii i wenerologii w województwie śląskim. Prowadziła badania testowe kosmetyków i środków chemii gospodarczej. W latach 1979-1981 pracowała w Polskim Zespole Medycznym w Darnie w Libii.

Po przejściu na emeryturę, pozostała w ścisłym kontakcie z Oddziałem Morskim PTD oraz Kliniką Dermatologii – ze swoim drugim domem – jak to chętnie określała, organizując jednocześnie dzienny oddział dermatologiczny w Szpitalu Miejskim w Wejherowie, którym kierowała przez 3 lata.

Poza dermatologią, która była dla Niej głównym celem i wartością, interesowała się literaturą piękną i filozofią. Za osiągnięcia w pracy naukowej, zwłaszcza dydaktyczno-wychowawczej, otrzymała nagrody i wyróżnienia władz naszej Uczelni (rektora prof. dr. Mariana Górskiego) oraz prezydenta Gdańska Pawła Adamowicza.

▶▶ Przede wszystkim jednak, kierując się świadomością posłannictwa związanego z zawodem lekarza była wrażliwa na ból i cierpienie chorego człowieka. Temu posłannictwu pozostała wierna do końca. Tę cechę, obok wielkiej pracowitości, rzetelności, szacunku dla prawdy i wartości moralnych, wytrwale wszczepiała studentom i lekarzom młodszych

pokoleń – kontynuatorom Jej ambitnych celów. Taką zapisała się w historii i tradycji naszej Kliniki oraz gdańskiej dermatologii, taką pozostanie w naszych sercach i wspomnieniach.

Roman Nowicki, Henryk Szarmach,
Elżbieta Grubska-Suchanek
